

Abstrakt

Práce se zaměřuje na intermediální vztahy mezi hudbou a literaturou v evropské literární moderně a rané avantgardě, přičemž sleduje dopad hudby na literární text, literaturu jako takovou a na bytostně literární médium knihy. Hudebním dílem se v tomto případě myslí především Wagnerova hudební dramata a teoretické texty, které nastínily Wagnerův umělecko-estetický koncept Gesamtkunstwerku jakožto totálního uměleckého díla sjednocujícího všechna umění. Tato práce sleduje metaestetickou linii niterného, synesteticky orientovaného intrakompozičního literárního Gesamtkunstwerku ve vybraných textech Charlese Baudelaira, Stéphana Mallarméa, Marcela Prousta a v almanachu *Der Blaue Reiter*, přičemž odhaluje podstatu analogií mezi hudbou a literaturou, jednotlivé projevy muzikalizace a jejich význam pro literární dílo a literaturu jako celek. Zároveň akcentuje, že na vybrané texty má velký vliv rovněž již „literalizovaná“ hudba a esoterické učení o spekulativní hudbě, a též upozorňuje na postupné rozměňování hranic mezi uměními na cestě k abstrakci.